

Puhallan kuplan ja liikautan evää

väistän vihreänä notkuvan lumpeen

aurinko kurkistaa lehden läpi.

Näen varhaisen madon, koukun

ylhäältä kuuluu odottava hengitys

kärsivällinen vapa.

Olen kolmasti koeteltu,

huulissa raudan jäljet.

Mato on mennyttä,

kuden pohjan rauhassa,

tummaa kevättä, syvää.

JARKKO TONTTI